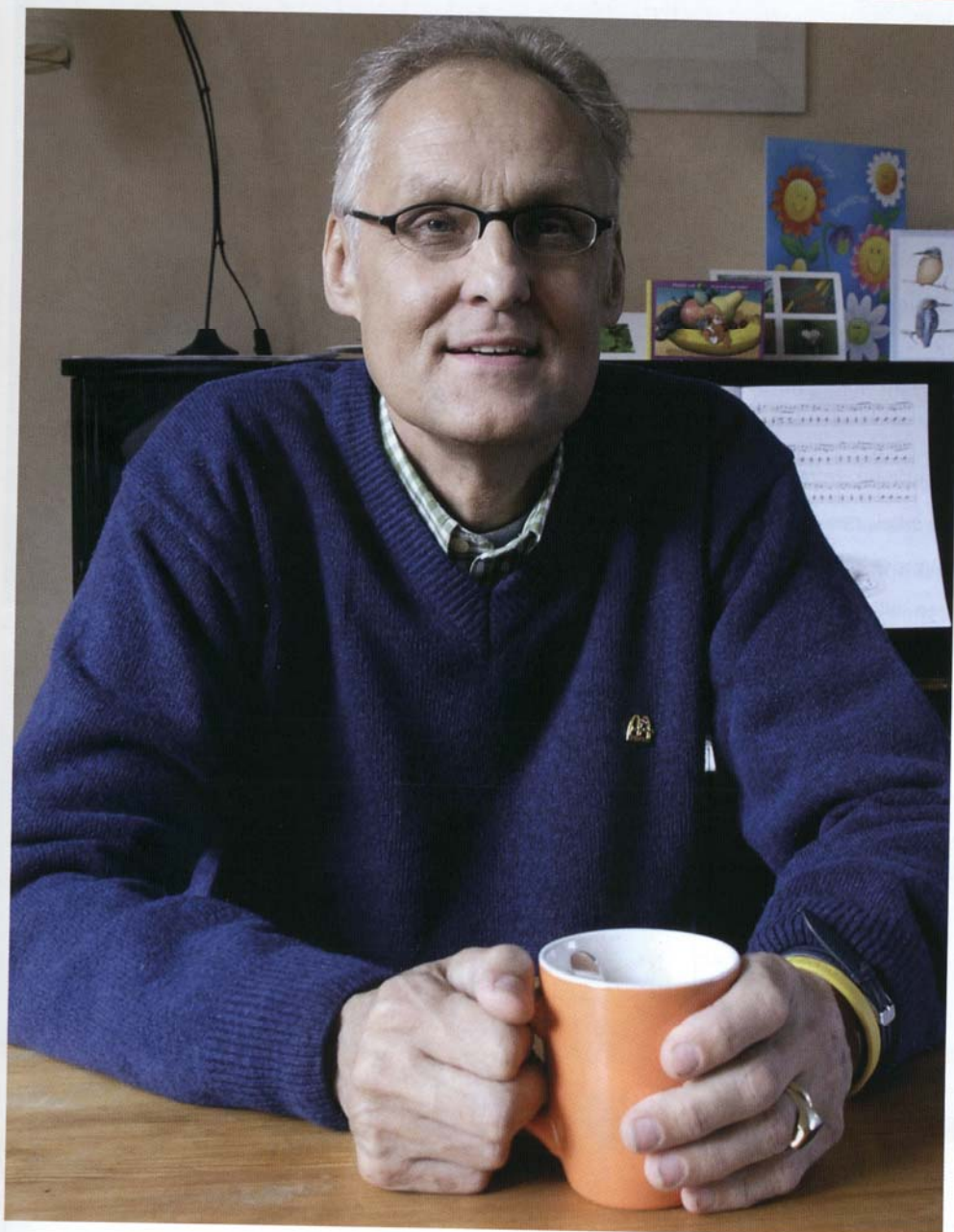

De nieuwe start van leverpatiënt Marcel Leeuwerink

Nooit meer rugby spelen

Drie maanden voor de transplantatie die zijn leven zou redden had Marcel Leeuwerink geen flauw idee dat hij leverpatiënt was. 'Ik werd zieker en zieker en voordat ik het wist moest een nieuwe lever binnen twee maanden worden getransplanteerd.' Het verhaal van een race tegen de klok die een eeuwigheid leek te duren.

tekst: Monique van Drunen - foto: Martin Waalboer

Net als twintig miljoen andere mensen in de wereld draagt Marcel Leeuwerink het gele polsbandje van de Amerikaanse wielrenner Lance Armstrong, die kanker overwon en zesvoudig winnaar is van de Tour de France. 'Zijn motto *live strong* spreekt me erg aan. Ook al vestigt de armband niet de aandacht op mensen met leveraandoeningen, toch voel ik mij op deze manier verbonden.' Wat in mei 2004 bij de eveneens sportieve IT-manager uit Vijfhuizen begint met een griepig gevoel, leidt na enkele weken tot de eerste van drie galoperaties en tenslotte half september tot een levertransplantatie. Zijn galbuizen zijn dichtgeslibd waardoor zijn lever langzaam maar zeker wordt aangetast. 'Het was alsof ik in een achtbaan zat waar ik niet meer uit kon', herinnert hij zich het maanden durende verblijf in het ziekenhuis. 'Complete teams stonden regelmatig aan mijn bed. Hoe meer slangen en buisjes op me werden aangesloten, des te groter de teams werden.' Eenmaal opgenomen in het Leids Universitair Medisch Centrum, een van de drie ziekenhuizen in Nederland waar levertransplantaties worden gedaan, dringt de ernst van de situatie langzaam tot Marcel door.

Wachten

Dat hij doodziek zou zijn ging er bij Leeuwerink niet in. 'Ik ben altijd heel actief en sportief geweest, roken doe ik niet en ik drink met mate. Naar mijn idee kon ik simpelweg niet doodziek zijn. Angst heb ik al die tijd bewust weggeschoven, geblokkeerd. Een van de artsen liet op een gegeven moment doorschemeren dat ik rekening moest houden met een levertransplantatie. Ik herinner me dat ik haar verbouwereerd aankeek.' Na de laatste galoperatie raakt Leeuwerink ondanks een geslaagde operatie kort in een coma. Deze terugslag leidt ertoe dat hij begin augustus op de zogeheten T2-lijst wordt gezet: binnen twee maanden moet hij een

nieuwe lever krijgen. De race tegen de klok en daarmee het lange wachten is begonnen. Wachten op het moment dat iemand overlijdt met de juiste bloedgroep en levergrootte, terwijl de tijd wegtikt en schuldgevoelens de boven- toon voeren.

Donorcodicil

'Ik worstelde met het idee dat iemand moest sterven om mij te helpen. Vreselijk vond ik dat. Pas na een aantal gesprekken kon ik voor mijzelf accepteren dat mensen sowieso doodgaan. Of ik nu met smart op een lever wacht of niet. De overlijdensadvertenties lees ik sindsdien heel anders. Steeds wanneer iemand is wegge- ruikt uit het leven vraag ik me af of die persoon een donorcodicil had.' Het leeuwendel van de donoren komt om bij een verkeersongeluk of krijgt een hart- of herseninfarct. Vooral dankzij

ziek was, begreep ik dat het dit keer wel door- ging.' Vlak voor hij de operatiekamer werd ingere- den bedacht Marcel plotseling dat het wel eens mis zou kunnen gaan. 'Want ik was al een keer in coma geraakt. Snel krabbelde ik op een briefje dat *Angie* van The Rolling Stones op mijn uitvaart gedraaid moest wor- den.' Na de operatie kwam Leeuwerink op de intensive care afdeling uit zijn narcose bij. Hij was volkomen in paniek. 'Ik bleef maar huilen want ik zag Astrid en de kinderen niet. Ik wist niet of ik het wel had overleefd. Ik had Astrid nodig om te begrijpen dat ik er nog steeds was. Niemand anders kon mij geruststellen.'

Medeleven

Zijn gezin staat voor Marcel na zijn ingrijpen- de operatie ver boven alles. 'Het is een cliché, maar je gaat dan pas beseffen wat echt

'Het is een cliché, maar ik besef nu pas wat echt belangrijk is'

de toegenomen verkeersveiligheid is het aantal donoren de laatste jaren teruggelopen. 'Daar probeerde ik uit zelfbescherming niet al te zeer bij stil te staan. De doktoren waren steeds heel optimistisch. "Eén goede lever is genoeg." Achteraf gezien realiseer ik me dat ik door het oog van de naald ben gekropen', zegt Leeuwerink. Op 20 augustus van het afgelopen jaar is een lever beschikbaar. 'Ik was zo geluk- kig.' In de operatiekamer wordt de lever op het laatste moment afgekeurd. Wat een desillusie! 'Ik was zo teleurgesteld, zo aangeslagen.' Hij wordt teruggebracht naar zijn kamer en het wekenlange wachten gaat onverminderd door. Pas na 22 lange dagen is er weer een lever beschikbaar. 'Het hele team was ongeloofelijk enthousiast: de lever was van een fantasti- sche kwaliteit! Ondanks het feit dat ik dood-

belangrijk is.' Ook het dorp leefde mee. 'Op de slotavond van de feestweek die ik altijd mee help organiseren, werd in de feesttent omgeroepen dat mijn nieuwe lever die dag was getransplanteerd. Van de kinderen hoor- de ik dat iedereen moest huilen. Zoveel mede- leven ontroert me diep.'

Rugby is de afgelopen 35 jaar zijn grote pas- sie geweest. Die fysieke contactsport kan Leeuwerink niet langer beoefenen. De keuze tussen overleven of rugby is niet moeilijk, maar voorlopig blijft zijn hart sneller slaan wanneer hij een rugbybal vasthoudt. 'Rugby kan echt niet. Ik ben immers helemaal door- midden gesneden.' Het litteken loopt langs de onderkant van zijn ribben. 'Ik mag mijn buik- spieren nog niet gebruiken. Daarom loop ik zo gebogen, als een oude man', vertelt hij zes

Marcel, toen hij nog rugby kon spelen

weken na zijn levensreddende operatie. De hometrainer in de huiskamer is een duidelijk statement van zijn goede voornemen om weer helemaal de oude te worden. 'Ik wil over een poos weer hardlopen', vertelt hij optimistisch. 'En verder wil ik mensen bewust maken van de noodzaak van het donorschap. Duidelijk maken dat door het doneren van al je organen tot wel vijf mensen toe kunnen overleven.' •

Advertentie

herstelhotel de kim

Prachtig hotel, 50m van het strand. Ideaal om te herstellen na een operatie of om te genieten van een vakantie met zorgpakket. Fysiotherapeut en verpleegkundigen aanwezig.

NOORDWIJK AAN ZEE
Rembrandtweg 2
Tel: 071 - 3640730
www.herstelhotel.nl